

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا (1)

آیا آمده است بر انسان مدتی از زمان که نبود چیزی ذکر شده؟ (1)

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا (2)

هر آئینه ما آفریدیم انسان را از نطفه در آمیخته (مخلوط) از چند چیز که بیآزمائیم او را پس ساختیم او را شنوا، بینا. (2)

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا (3)

هر آئینه ما هدایت نمودیم او را راه را خواه سپاس گذاری کننده و خواه نا سپاس گذاری کننده. (3)

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَاءَ سَلَاً وَ أَغْلَابًا وَ سَعِيرًا (4)

هر آئینه ما آماده ساخته ایم برای نامعتقدان زنجیر ها و طوق ها و آتش افروخته شده. (4)

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا (5)

هر آئینه نیکو کاران می نوشند از پیاله که است آمیزش وی کافور. (5)

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا (6)

چشمه که می نوشند از آن بنده گان خدا روان می کنند آن را روان کردنی. (6)

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَ يَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا (7)

وفا می کنند به نذر و می ترسند از روزیکه است مشقت آن وسیع و فراگیر. (7)

وَ يُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَ يَتِيمًا وَ أُسِيرًا (8)

و می دهند غذا را با وجود دوستی (احتیاج به) آن فقیری را و یتیمی را و زندانی ئی را. (8)

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَ لَا شُكُورًا (9)

(میگویند) جز این نیست که غذا می‌دهیم ما شما را برای رضای خدا، نمی‌طلبیم از شما
مزدی و نه سپاس‌گذاری نمی‌کند. (9)

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا (10)

هر آینه ما می‌ترسیم از پروردگار خود روز ترش روی نهایت سخت را. (10)

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا (11)

پس نگهداشت ایشان را خدا از سختی آن روز و رسانید ایشان را تازگی و خوشحالی. (11)

وَ جَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَ حَرِيرًا (12)

و پاداش داد ایشان را به سبب آنکه شکیبایی کردند ایشان، بهشت و جامه ابریشمی را. (12)

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَ لَا زَمْهَرِيرًا (13)

تکیه زده گان در آنجا بر تخت‌ها؛ نبینند آنجا (گرمی) خورشید و نه سرمای تند را. (13)

وَ دَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَ ذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا (14)

و نزدیک شده باشد بر ایشان سایه‌های آن بوستان و سهل الحصول کرده شده میوه‌های آن

سهل کردنی. (14)

وَ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِأَيِّةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَ أَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا (15)

و گردانیده می‌شود بر ایشان به جامه‌های نقره‌ئی و گیل‌های که باشد بلورین. (15)

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا (16)

بلورین از نقره اندازه کرده باشند (ساقیان) آنرا اندازه کردنی. (16)

وَ يُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا (17)

و نوشانیده می‌شوند ایشان در آنجا جام شرابی که است آمیزش آن آب زنجبیل. (17)

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا (18)

چشمه‌ئی است در بهشت که نامیده می‌شود سلسبیل. (18)

و يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا (19)

و آمد و رفت می کند بر ایشان نو جوانان همیشه، چون دیدی ایشان را پنداشتی که ایشان مروارید های از رشته افشاندۀ (پراکنده) شده اند. (19)

وَ إِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَ مُلْكًا كَبِيرًا (20)

و چون نگاه کردی آنجا دیدی نعمت فراوان و پادشاهی بزرگی. (20)

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَ إِسْتَبْرَقٌ مِّسْرٌ وَ حُلُوفٌ أَسَاوِرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَ سَقَاءَهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا (21)

بر تن ایشان باشد جامه های دیبای نازک سبز و دیبای ضخیم و آراسته شده؛ و زیور پوشانیده شده ایشان را دستبند ها از نقره و نوشاند ایشان را پروردگار ایشان شراب نهایت پاک. (21)

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَ كَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا (22)

هر آئینه این است برای شما پاداش و است سعی شما قبول کرده شده. (22)

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا (23)

هر آئینه ما فرو فرستادیم بر تو قرآن را فرو فرستادنی. (23)

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَ لَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا (24)

پس شکیبائی کن برای حکم پروردگار خود و فرمان مبر از ایشان گنهگاری را یا ناسپاسی را. (24)

وَ اذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَ أُصِيلاً (25)

و یاد کن نام پروردگار خود را صبح و شام. (25)

وَ مِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَ سَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا (26)

و بعضی از ساعات شب سجده کن به او و به پاکی یاد کن او را شبی درازی. (26)

إِنَّ هِيَ أُمَّةٌ قَدِيمَةٌ لَّيْسَ لَهَا مِنَ الْعَاجِلَةِ وَ يَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا تَقِيلاً (27)

هر آئینه این (نامعتقدان) دوست دارند زنده گانی زود گذر دنیا را و ترک می کنند پس پشت خود روزی سخت و دشوار را. (27)

نَحْنُ خَلَقْنَا هُمْ وَ شَدَدْنَا أَسْرَهُمْ **مِ** وَ إِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْتَهُمْ تَبْدِيلًا (28)

ما آفریدیم ایشان را و محکم کردیم رگ و بند های اندام ایشان را؛ و چون خواهیم عوض آوریم (قومی) مانند ایشان به طریق عوض کردن. (28)

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ **مِ** فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا (29)

هر آئینه این پند است؛ پس هر که خواهد بگیرد به سوی پروردگار خود راهی را. (29)

وَ مَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا (30)

و نمی خواهید مگر اینکه خواهد خدا. هر آئینه خدا است دانا با حکمت. (30)

يُذْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ **هِ** وَ الظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا (31)

داخل میکند کسی را که می خواهد در رحمت خود. و ستم گاران را آماده کرده است برای ایشان عقوبتی درد دهنده ئی. (31)